

oyingum teimum á baki — flyta gamlar, góðar gripur út av landinum, sum framanundan er so pískað og pint fyrri alt slíkt. Betri at okkara egna forngripagomsla fær tað, ið eftir er, enn at tað skal fara út av landinum með alla. Og so tað heiti av fusturlandsvinum, sum við vökrum orðum telja *odum* at lati til forngripagoymsluna meðan teir sjálvar skulu hava loyvi at kreppa fast um tað teir sita við av slíkum at tað ikki skal gleppa teimum av hendi.

Tað var myrkt á kvøldi, vit sigldu til *Oyrar*, har *Demmas á Jagri úr Havn* við sínum stóra ídni, dugnaskapi og aldiri hvílandi arbeiðshugi hevur sýnt eitt eftirlitandi fyrirðomi um, hvat dugandi maður kann fáa burtur úr tí plássi hann setur seg á.

Oyrar eru ein hugnalig gomul bygd, sum menn ið senna teimum farnu tíðum, trivast væl í. Í hesi grein er tó ikki pláss til at greiða frá tí, sum eg kundi haft hug at røða um hesa bygd.

Skeringur og grúgva og bileggarnar eru í flest øllum húsum — vakurt myndaðir frá Frituðs, Bærum, Fossum, Frederiksverk og Boivig jarverkum, hin elsti frá árinum 1688.

Eiðstaknir sigur at nógvir athugasemdir bileggarnar eru í Tjørnuvík og fleiri aðrastaði í hansara lækniskapari og heldur tað vera illa, um ikki Føroyingar skuldu fáa hug at varðveita teimum, so teir ikki tilsiðst skulu enda sum tünsteinar. Aðrastaði er stórrænsur fyrri at goyma henda myndarkunstin.

Meðan Oyrarmenn og eg tala um fuglin í landinum, fellur talan niður á skrápin, sum var nógvir í Sundalaginum í gomlum dögum, eisini í haganum á Oyrar. Men nú eru kanska einas tveir búgvar holur eftir. Av lómi hevði heldur ikki verið litið fyrr — men tak lómin nú! Her — sama syndarlaga fuglasøga sum aðrastaði — minkar, minkar, minkar. Og nú tá ið loyngið sjálvt er farið at leggja sín mátt og meg til at týna fuglin, er tað góð vón um, at endin ikki er langt burtur. So er tað tá friður — um tað verður ein nóg so kaldur friður.

Tað var so stuttligt at siggja lómsungarnar uppi á landi í haganum, segði ein gamal Oyrarmaður, gongulagið var ótrúliga læggt og marghættligt.

Eg mátti minnst hvat gamli *Hans Niklái á Velbastað* segdi um Havnarmenn: Havnarmaðurin er túnskjóttur, men kemur hann í grasið er hann sum lómur. Ordini hjá Hans Nikláa høvdu ikki sitið væl nú á dögum, nú annar hvør í Havn er ætlin bóltspælari ella skottari, munnu teir vera eins lættfórir í haganum sum í havnartúni.

— So gekk leiðin norð við *Oyrahakka*, har teir nýggju niðursætumenninir royna at rudda sær livulig kor.

Í *Haldórsvík* var alt blítt og fryntligt sum vænt. Her ræður ikki um, hvat maður er í sær sjálvum, sambandsmaður, sjálfstýrismaður, javnaðarmaður ella republikanari — maðurin er gestur í bygdini, og so er einki meir um tað.

Av *Eiði*, sum enn er ein fullgigjað feroysk bygd, gekk leiðin til *Gjár*. Tá eg í skýmingini kom oman gjøgnum dalin oman móti bygdini, sá eg eitt ljós skýggja so ovarlaga ímóti mær, at eg dugdi ikki at skilja um tað mundi vera eitt jarðaljóð ella eitt himnaljóð, so høgt tykist tað at hanga í tåminum út til havs. Men so komst eg eftir, at tað mundi vera vitin norðuri á Kallsoynni. Seinri fortaldi ein Gjármaður, at vitin ikki hevði so stórt at týða fyrri feroysk skip, sum settu inn, tí tá tey komu so langt suður í Kallsoyarfjørð, at teimum júst tvørðist vegleiðing, var vitin burtur. Men fyrri trolarar var hann óføra góður, tí hann visti bæði eystur og vestureftir akkurát um allar teir grunnar, sum teimum helst tók at royna. Trolaraskiparnir kundu ikki ynskja sær at vitin kundi standa

betur fyrri. Hann var júst sum gjordur fyrri teir.

Men at hava ein konan feroyskan útróðramann til ráðgevara um hvar vitin átti at standa — á, nei. Teir stóru og klóku vita nokk alt best. Og okkurt skulu vit gera trolarum til beina, sum elska okkara grunnar so nóg.

Sverri Patursson.

Avsanning.

Vegna tess, at skilafólk leggja meg undir at hava skrivað teir greinir í »Føroya Social-Demokrat«, sum merktar hava verið »Archaios«, nýðist eg her at avsanna hesi tíðindi. Mær dámar ikki, at skilafólk skulu frátaka hinum sanna hováðinum heiðurin fyrri tað, sum nakað er vert í hesum greinum, og brekum teirra leggi eg ikki í at standa til svars fyrri.

R. Rasmussen.

Tvøroyri.

Eingir vegir, men annað stórtarv.

Eingir vegir í ár. Ministarinn segði í talu síni í landstinginum, at Froðbiar sókn fekk sínar 4 m óskerðar. Men nú visir annað. Sjálvt Tvøroyri fær 4 m veg. Endarnir Froðbiar, Trongisvágur megu fyllgja avgerð ministarans nýðast við hina smælri breiddina. Menn her halda skrivils til kommununa vera misskiljan og vóna, tað verður aftur á árið, sum ministarin segði á Danatingi, 4 m yvir alt.

Ravmagnið er lúðugt og lýsir væl. Ljósið er væl biligari enn olja, er tað tí eitt gott framstíg. Spell er, at votn og fossar okkara ikki verða gjordir til pening. Í ravmagssakinum hevur politikkur og persónlig øvund gjørt ræðuligan skaða. Hvat, um ravmagnið var komið til Føroyar, áðrenn hitt stóra kríggið byrjaði — tað hevði tað verið komið, um menn tá vóru samdir. Andsvarsberandi menn mega taka sær um reiggj og lata sakina vera tað avgerandi. Persóns forfylging er bert av tí ónda fyrri allar partar, mest fyrri hann, ið er sprongdur av øvund og hevðarsótt.

Her er óivað fiskur allan veturin og um heystið. Men tað, ið trýtur, eru góðir, stórir bátar. Høvdu vit teir, kom mangt slíkt á land enn tað, ið nú verður veitt. Millum fiskarar her er tí mikil athugi fyrri at fáa hóskandi vetrarfar. Men teir vannluku pengar tróta. Bóðini um ein nýggjan lángrunn, komu mongum hugsandi og roynandi fiskimanni í tokum. Bert nú ætlanin kann verða til álvara. Men mugu tað undir!

Arbeidarafelagið »Enigheden« er nú komið so langt á leið við arbeiði sínum fyrri at stovna eitt nútímas frystingar- og ísvirki, at arbeiðið er byrjað og tilfarið er komið til landið.

Tað er hugnaligt at vera vitni til, hvussu samhaldnir arbeiðararnir og fiskararnir kunna vera. Hvor limur felagsins leggur arbeiði og pening til. Sotur er sjálgvínbitin. Er at ynskja, at henda sak fiskaranna og arbeiðaranna í norðari helmingi á Suðuroynni má eydnast. Tað er nú ikki bert fiskararnir og arbeiðararnir, ið hava tikið tak við hin. Vit kunnu siga øll. Tvøroyra keypmenn — undantikið eitt firma — hava við harra N. J. Mortensen og handilsstjóra J. Mortensen á odda tikið dúgliga á við. N. J. M. 1000 kr., J. M. 500 kr., A/S. »Hvide-næs« stjórnar 400 kr. o. s. v. Skómakarar, skráddarar, arbeiðarar, telegrafistar, lærarar — heima fólk sum sjófólk hava lagt teirra skerv til, storri- og

minni sum evnini eru — og státturin var ikki pírin, hann lovaði lán til 100.000 kr. Halda menn fram við samhaldinum, sum byrjað, kann vera — og vóna vit tað — at tað verður órvísi enn hvat blaðstjóri »Føroyatíðindi« so fegin tykist at biðja eftir. At vera tað, sum Danir nevna »skadefró« er eitt óhugnaligasta karaktermerki, ið mannaðalig er dálkað við. Tað er kortini merkiligt, at blaðstjórin ikki kann halda sær og lata menn fáa loyvi ærliga og á góðum samljóði við allar partar at royna nýggjar leiðir. Særliga mátti tað ikki verið honum ókært, hann sum tykist at vera so kerur í Donum, at

royndirnar vera gjordar í samlag og samvinnu við Danir. Samvinnan og samarbeiði mátti haft ólíka meiri í sagt enn »krokodillutúr« og munnskvaldur. Vit kunna leggja til, at hann átti eisini at minst orðatakið: hann, ið sjálvur býr í glashúsi, má vera varin at kasta við gróti. Men vit skulu vera hóligr og ikki skraða oman av lonini fyrri tað fyrsta. Kundi verið, at ikki var so væl fíggað innan, sum maður vil lata orðum av.

Skipsarbeiði er nóg, nógvir motorar skulu setast í. Suðurlandið og Grønland krevja góð skip við motorum. Menn spennast út at fáa skip og sterkar motorar. Slupurnar eru ov

lítlar til Grønlands. Skonnartir uppá 300 t. halda sjómenn vera hitt best hóskaði Grønlandsfarið. Men tað er dyrt og ov tungt at taka hjá ómúgvandi fiskarum, sjálvt um teir fáa statslán uppá 2/3. Hvadani skal driftskapitalur og hin 1/3 koma? Her má landið taka sær um reiggj, annaðhvørt gera nakað av eitingum ella taka undir við framburðsfúsium feløgum og monnum. Sum skinklandi rossleypar segði Nólsoyar Páll sáli loyngismenninar tá á dögum at vera. Hetta má ikki passa nú á dögum. Land okkara tolir tað ikki.

Áræði, dirvi og skil í háseti! Javnaðarmaður.

Lýsingar

HVORFØR IKKE

bruge den udmærkede færøske Margarine.
Ved at have de fleste Samlermærker derfra

tjener De 1000 Kroner.

A/S. THORSHAVNS MÆLKEFORSYNING
& MARGARINEFABRIK

Koncert.

Søndag 3. Febr. Em. Kl. 5 afholder »Havnar sang- og musikfelag« Koncert i Sjonleikarhúsinum. Billetter a 1 Kr. 50 faas i H. N. Jacobsens Boghandel fra Fredag Middag.

Bestyrelsen.

Mætast, - best, - biligast.

Allir ið vilja hava álítandi og haldgóð amboð til **húsa-, vega-, bygging- og veltingararbeiði**, verið ansnir og gerð einki keypslag fyrr enn tit hava fregnast eftir prisum minum.

Tey amboð og selji hava staðið sína roynd her á landi, og kunna sigast at vera uttan brek.

Tað hevur tikið mær árálanga leitan at finna framat teimum stakgöðum verksmiðjum, sum eg nú óráðdur tori at geva minna bestu vottan fyrri.

Eingin vil iðra seg um keypið av amboðum sínum, ta tey eru keypt hjá

Nyholm Debess,
Tórshavn.

Tlf. 22.
Tlgr. Nybess.

Sækketvistlærred 48 Øre

Et Parti svært, ublegget realiseres mindst 20 m. samme Kvalitet 125 cm. bred 96 Øre pr. m. Ubl. Skjorter 200 Øre i lille og middel Størrelse, stor 225 Øre, svære udlne Herresokker 100 Øre, svært ubl. Flonel 70 cm. bred 65 Øre pr. m. Viskestykker 36 Øre. Vaffelhaandklæder 48 Øre, kulorte Lommeterklæder 45 x 45 cm. 325 Øre pr. Dus.

Fuld Tilfredshed eller Pengene tilbage. Forlang illustreret Katalog.

SÆKKELAGERET, Sct. Annæ Plads 10. København K.

Socialdemokr. Forbund

afholder Generalforsamling i »Havnar Arbeiðsmannafelags« Lokale, Tirsdag den 5. Febr. Kl. 8 pr. med følgende Dagsorden:

- 1) Beretning.
- 2) Forslag til Lovændring.
- 3) Bestyrelsesvalg.
- 4) Eventuelt.

Bestyrelsen.

Konkurrence.

Udkast til en ny Etiketter ønskes. To eller tre Farver. Samme Tekst, Form og Størrelse som den nuværende Etiket. Det Udkast, der bliver antaget, er vor Ejendom og betales med 60 Kroner. Eventuelle Udkast maa være os i Hænde ind. 10. Feb. d. A.

Bryggeriet Ydun,
Thorshavn.

Extrabaad

afgaar fra København 5.—6. Februar.

Fra Aalborg 6.—7. Februar.

Fra Hull 12. Februar.

Baaden anløber samtlige Stationer paa Færøerne.

Købmænd og Redere anmodes om at indsende Ordre i god Tid.

Pl. Skipsafelagið Føroyar.

SKANDINAVIENS AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Kanada.

Regelmæssig Afgang fra København og Oslo flere Gange om Maanedene.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommede hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Handbøger**, der gratis sendes overalt.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Linien's egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Skriv til Agenten:
H. C. Müller, Thorshavn, eller
Passager-Afdelingen, Kongens Nytorv 8, København K.